

get, nemlig at bidrage til at bestemme Pensionen. Hvad nærværende Sag angaar, tror jeg netop, at den, hvad jeg senere skal komme nærmere til, afgiver et godt Exempel paa, at et Ministerium, uden at der beredes det mindste Banfæltighed, vil kunne lade en Embedsmand blive siddende i Embedet, skjøndt det i dette Tilfælde dog har truffet den rigtige Beslutning at fjerns ham. — Naar det, jeg her har tilladt mig at anføre, maatte finde nogen Anklang, kan jeg heller ikke tro, det er rigtigt at slyde Sagen hørt for Islændernes Skyld. — Den Vedkommende er ifølge det trykte Bilag af Overøvrigheden, af Amtmanden, indstillet til Pension, og jeg tror, at man gjør rettest i at lægge denne Sag i Justitsministerens Haand. Jeg skal i saa Henseende anføre, at der er en Sag, som i Bigtighed langt overgaar nærværende Sag, nemlig den islandfste Forfatningsag. Den har Justitsministeren en Forpligtelse til at føre igjennem, og han maa føre den igjennem, uden nogen Indblanding fra vor Side, der jo er udelukket efter den Lov, vi have vedtaget, men er det saa, at han har Ansvaret for at føre Forfatningsagen, igjennem, tror jeg det ubetinget rigtigt at lade ham saavidt muligt frie Hænder i de islandfste Anliggender, thi han er den bedste Dommer over, hvad der kan fremme, og hvad der ikke kan fremme et velvilligt Forhold mellem Islænderne og os. Blande vi os derimod deri, tage vi Ansvaret fra ham, idet han da har fuld Føie til at sige: Det kunde være gaaet meget bedre, men Thinget begik et Misgreb ved at handle saaledes og saaledes, hvad der har vist sig yderst uheldigt. Jeg vil dog ingenlunde sige, at dette her vil blive Tilfældet; jeg vil ikke udtale Noget derom, men jeg tror, det er naturligt, at man i Tilfælde som disse overlader Ministeren frie Hænder.

Jeg skal derefter gaa over til at omhandle Assessor Sveinssons Forhold. I saa Henseende tvivler jeg ingenlunde om — det vil jeg sige paa Forhaand — at Udvalgets ærede Flertal har gjort sig al mulig Umage for at være fuldkommen upartiff, for at fremhæve, ikke blot, hvad der kunde tale imod Sveinsson,

men ogsaa, hvad der kunde tale til hans Undskyldning, saaledes at det kunde forelægge det høie Thing en fuldkommen upartiff og reifærdig Opfattelse af Mandens hele Forhold. Det er mig en Trang at udtale, at jeg tror, at Udvalgets ærede Flertal har havt denne Hensigt, men efterat have udtalt dette, maag det være mig tilladt at tilføie, at jeg ikke tror, det ærede Udvalg har været heldigt i sine Bestræbelser derfor, thi naar man gjennemgaar de Afstykker, som foreligge, vil, det ses, at den Fremstilling, der er stillet i Spidsen, i mange Henseender er fuldstændig upaalidelig. Jeg tør naturligvis ikke bede det ærede Thing om, at tro mig fremfor Udvalgets Flertal; det vilde være en Anmasselse, som jeg vilde anse for høist upasfende, men jeg skal tillade mig at udbede mig det ærede Things Oprærfksomhed i nogle Diebliffe, og jeg maa da bede de ærede Medlemmer om at følge med i Betænkningen. Det, jeg netop skal godtgjøre, er, at den Fremstilling, som findes i Betænkningen, og de Ankeposter, som der ere fremsorte, i deres Helhed frembringe et ganske forkert Billede af Embedsmandens hele Forhold. Der er i Betænkningens Begyndelse fremstillet 12 forskjellige Ankeposter over Ting, hvori Sveinsson skulde have gjort sig skyldig. Da det nu ikke kan være min Opgave, at paastaa, at denne Embedsmand, der er affærdiget paa Grund af Misligheder, ikke skulde have Noget at beheide sig, er det en Selvfølge, at jeg indrømmer, at nogle af de forskjellige Ankeposter ere fuldkommen rigtige, men min Opgave skal være, at vise, at Fremstillingen alligevel i sin Helhed frembringer et forkert Billede. Med Hensyn til den første Ankepost forholder det sig rigtigt som anført, at Sveinsson utilbørligt har forhalet Netsatters Udfærdigelse, idetmindste i 4 forskjellige Sager, men naar det derefter i den 2den Ankepost hedder, at han som Dommer utilbørligt har forhalet Afgivelsen af sit Botum i en Sag i mere end 4 Maaneder, skal jeg bede Thingets ærede Medlemmer om at se efter i Betænkningen, Tillæg B. Spalte 557—58. Det vil der ses, hvorledes det forholder sig hermed, idet der findes anført, at den utilbørlige Forhaling fra hans Side